

U třetí lavičky jsi vždycky stála já jsem byl malej ty jsi byla malá
my jsme se prali jenom kvůli tobě ty jsi se tomu všemu smála
otec rád slavil zbyla ti jen máma co se dá dělat to se někdy stává
i v lepších rodinách než byla tvoje aspoň mám ten dojem

Vždy jsme se toulali až dlouho do tmy byli jsme všechno možný jen ne hodný
sousedí nemohli nás mít rádi a vašim to bylo volný
výchova ulice může být zrádná spleť tě v tom co je a není pravda
ale ty byla jsi si vždycky jistá dost brzo vylítla jsi z hnízda

Ví kdo ví kdo ví jen ty a já
kdo má kdo chce kdo nehledá
kdo z nás se dostal tam kam chtěl
možná se potkají dvě vzpomínky z kdysi

No a pak roztrhla se naše parta jo cesty životem to není sranda
obzvláště když jsme ještě malý a nemůžem se bránit
teď bych ti mohl pomoci je to jiný lavičky zmizely a ty s nimi
co jsme si na nich řekli oba víme snad jsme to z ještě neztratili

Ví kdo ví kdo ví jen ty a já
kdo má kdo chce kdo nehledá
kdo z nás se dostal tam kam chtěl
možná se potkají dvě vzpomínky z kdysi